

„FIGYELŐ”
ÚJSÁGSZELVÉNY VÁLLALAT
Budapest, XIV., Nürnberg-u. 42.
Telefon: 296—534

Lap: *Szabad Szó*

Megjelent: *1948 APR. 4*

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

394.04

Szerző:

Turi András

Cím:

Pesti figurák

Hely:

Idő

1948

Személy

Helyszám

Szabad Szó

1948 apr 4.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Székesiővárosi háziyomda 1926 — 8891

Pesti figurák

AZ AUTÓNYITOGATÓ

Rongyos kiskabátját biztosítótűvel kapcsolta össze a hasán, beretvátatlan arcán összes sörteszakáll ütközik, bozontos haja napok óta nem látott fésűt.

Úgy ácsorog, toporog és figyél a színház neofényes bejárata előtt, mint az idomított vadászkutya. Amint autó gördül a járda mellé, már ugrik és fiatalos fürgeséggel, majd mély alázattal tárja ki az ajtót és segíti ki a bentülőket. Aztán díszkréten félreáll és vár. Szerényen, ám feltűnően várakozik. Átveszi a kelletlenül nyújtott forintot és eltűnteti rongyaiban.

Néhány lépéssel odébb fűtyürésző kamasz támogatja a falat.

— Mihalik bácsi — veti oda —, autó jön. Vigyázzon még egy.

— Mit csináljak? — ugrik egyik helyről a másikra kétségbeesetten az öreg. — Nincs száz kezem.

— Segitsék? — kérdi csúfolódó készséggel a fiú.

— A sátánnak — hördül fel Mihalik. — Meg ne próbáljad, mert lehúrom a képed.

Aztán ajtót nyit, hajlong, vár és köszön. S a forintok lassan gyűlnek rejtelmes zsebében.

Megérdemli.

A GYUFAÁRUSLÁNY

Kilenc esztendő, Erzsinek hívják, Újpesten lakik s az Andrássy-út eszpresszóiban árúsít. Tizenkétéves nővére a Körúton. Éjjeltájban az Oktogonon találkoznak. Harmadik elemista, tiszta jeles tanuló.

Bátortalanul megáll a szélső asztalnál s egy pillanatig a zongoristát hallgatja félrebillent fejjel, álmodozva. Veszek tőle két dobozsal és utánanézek, amint kilép az ajtón a kivetődő fénybe.

Éjjélkor a Körút sarkán újra megpillantom. A megállónál ácsorog.

— Még mindig árulsz? — szólítom meg.

Lehajtja a fejét.

— Két forintért el kell adnom még — feleli —, amíg nincs meg a 25 forintunk, nem mehetünk haza. Két forint hiányzik. A nővérem tizenháromért adott el, én tízért.

Markába nyomom a két forintot.

— Te — mondom. — Mi akarsz lenni, ha megnősz?

Lehunyja a szemét.

— Alvóbabá — suttozja. — Hogy mindig, egész nap aludhassam.

TURI ANDRÁS